

NR. 2

MAJ 2021

33. ÅRGANG

Lev

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

KØBENHAVNS
KOMMUNEKREDS

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

LEV Københavns Kommunekreds

BESTYRELSEN

Formand:

Vibeke Jessen

Tlf. 2381 1241 - E-mail: ku3t@kk.dk

**Bestyrelsesmedlem, landsbestyrelsesmedlem
og medlem af Handicaprådet:**

Steen Stavngaard, Monrads Allé 46, 2500 Valby

Tlf. 3066 6596 - E-mail: steen.stavngaard@gmail.com

Bestyrelsesmedlem, redaktør og kasserer:

Eva Gjøe, Højmosvej 10, 2400 København NV

Tlf. 2682 7933 - E-mail: gjoe@email.dk

Bestyrelsesmedlem:

Gitte Svarre Larsen, Holmbladsvænge 1, 1. sal,
2300 København S

Tlf. 2074 2763 - E-mail: louisemalene@webspeed.dk

Bestyrelsesmedlem og webmaster:

Per Jonasson, Panumsvej 21, 2500 Valby

E-mail: per@valby.eu

Bestyrelsesmedlem:

Egon Pedersen, Emdrupvej 139, 2400 København NV

Tlf. 2085 3806 - E-mail: slet@kantorparkennet.dk

Bestyrelsesmedlem og redaktør:

Charlotte Pepke, Vibekegade 8, st. th.,

2100 København Ø

E-mail: cpep@city.dk

Bestyrelsesmedlem:

Emilie Skyum Jensen, Kamhusene 36 1V, 2500 Valby

Tlf. 6178 9780 - E-mail: aelskyjen@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Gert Thomsen, Listedvej 72, 2. sal tv., 2770 Kastrup

E-mail: gertthomsen57@gmail.com

Udenfor bestyrelsen:

Revisor:

Jørn Jensen, Ole Borchs Vej 18, 2500 Valby

Tlf. 4091 9620, E-mail: jnjdsse3@gmail.com

Udgivelsesplan

Her er der en oversigt over Lev Københavns udsendelser samt deadline for aflevering af stof.

Redaktøren skal have dit bidrag senest

Blad nr. 3	25. august 2021
Udgives:	September
Blad nr. 4	3. november 2021
Udgives:	December

Lev Københavns Kommunekreds' bestyrelse	2
Lederen. Af Vibeke og Steen	5
Debatarrangement	7
Kopi af brev til Mia Nyegaard og Sisse Marie Welling	9
Samfundets måder at forstå handicapbegrebet på	11
Historien om UiU der nu bliver 40 år	24
Indmeldelseskupon	27

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS

Tlf. 86 95 15 66

Kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00

Mail: info@rosengrenen.dk

– hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

Sats og tryk: Intryk

Tlf. 70 21 10 00

www.intryk.dk

Forår og genåbning

Foråret har så småt sneget sig ind, og vi er i gang med en gradvis åbning af Danmark. Det er jo i sig selv dejligt begge dele. Der er dog stadig lidt vej at gå, før den normale hverdag bliver en realitet.

I Lev-bestyrelsen har vi endnu ikke mødt hinanden fysisk i år – desværre, men vi satser på at mødes fysisk i juni.

Vi har presset på i forhold til at få vores borgere vaccineret uden dog at have haft held med det. Vi har bl.a. skrevet til både socialborgmesteren og sundhedsborgmesteren i København om dette problem. Det har dog heller ikke flyttet noget endnu. Det virker jo enormt mystisk, at ved nedlukningen af Danmark i marts 2020 sidestiller man borgere på plejehjem og borgere på bostederne i København. Når der så skal vaccineres, er borgerne på bostederne ikke længere sårbare!! Men her skal beboerne i stedet vaccineres efter den fysiske alder. Denne gruppe medborgere har nok ikke altid så stor forståelse for alle de forholdsregler,

der skal til for at holde smitten ude. MEN nogle bosteder er stadig lukkede for besøg af selv de nærmeste pårørende. Hvis beboerne virkelig er så sårbare, at besøg er forbudt, hvorfor er de så ikke så sårbare, at de skal vaccineres? Det er jo overhovedet ikke logisk.

Det hjalp selvfølgelig heller ikke på situationen, at én vaccine blev taget væk fra vaccineprogrammet. Vi håber alle meget på, at der snart kommer mere skub i vaccinerne, så vores borgere kan få større bevægelsesfrihed.

Steen og Vibeke havde aftalt et møde med borgercenterchefen i Københavns Kommune. Det blev desværre udskudt til maj, men vi ser frem til at tale med ham og drøfte de ting, der rører sig omkring os for tiden. En af de ting, vi vil spørge om, er, om man fremover vil fortsætte med modulet "pårørende" i pædagoguddannelsen på Metropol.

Hilsner fra Vibeke og Steen

Fredag den 5. marts 2021

Glem ikke beboerne og medarbejdere på bosteder, når der skal vaccineres for coronavirus

Kære Mia Nyegaard og Sisse Marie Welling

Vaccinationsprogrammet mod coronavirus har nu været i gang over hele landet i godt 2 måneder. I den forbindelse har Lev København en opfordring til jer: Husk også mennesker med handicap og medarbejdere på jeres bosteder.

Da landet lukkede ned i foråret 2020 og senere igen i efteråret 2020, sidestillede man borgerne på plejehjem og på bosteder. Men da man skulle planlægge vaccinationsrækkefølgen, har mange kommuner, herunder Københavns Kommune, haft en helt anden prioritering. Jeg synes, det er en rigtig god idé at prioritere borgerne på plejehjem, men synes til gengæld, at det virker ulogisk ikke samtidig at prioritere borgere med et udviklingshandicap på bostederne.

Der er særlige grunde til, at det er vigtigt at vaccinere denne gruppe mod coronavirus: Mennesker på bosteder bor tæt. Hvis smitten kommer ind, så risikerer den at ramme mange. Mange af disse borgere er ikke i stand at efterleve anbefalinger om hygiejne og er derved mere udsatte for smitte. Det er ikke alle beboere, som helbredsæssigt er i særlig risikogruppe, men ofte bor de tæt sammen med personer, som er, og som de risikerer at smitte.

Endelig er det helt afgørende at huske på, at mange i denne gruppe, på grund af besøgsrestriktioner og nedlukninger af dagtilbud, har været afskåret fra omverdenen, fra sociale relationer og ikke mindst deres familier.

Man skal også huske på medarbejderne, som er en del af borgernes hverdag, og som risikerer at tage smitte med ind på bostedet eller selv at blive smittet.

Der er mange og tungtvejende grunde til at medtage kommunens bosteder så tidligt som muligt i udrulningen af vaccinationsprogrammet. Det håber vi derfor, at I vil støtte op omkring.

Med venlig hilsen

Steen Stavngaard

(næstformand i Lev København og medlem af Handicaprådet)

Hjernens funktion og belastningsreaktioner

VELKOMMEN TIL GRATIS DEBATARRANGEMENT

- ved psykolog Kirsten Callesen

Torsdag den 20. maj, 2021 kl. 18.30-21.00
i Sundby Væksthus, Løgstykkevej 69, 2300 Kbh. S - eller via livestreaming

Et oplæg om hjernens funktion og belastningsreaktioner hos borgere med udviklingsforstyrrelser
CSBB og Venner af Captum afholder i samarbejde med SUKA et debatarrangement med Kirsten Callesen, stifter af Psykologisk Ressource Center og Søstjerneskolens.

Kirsten er innovativ og førende på sit felt. Hun er især optaget af, hvordan traumer lejr sig og kan påvirke trivsel og funktionsniveau for borgere med udviklingsforstyrrelser.

Til dette arrangement kommer du til at høre mere om:

- Hjernens funktion hos borgere med udviklingsforstyrrelser
- Hvordan traumer og belastninger så som angst, depression og apati kan påvirke borgerens funktionsniveau
- Metoder til at arbejde med belastningsreaktioner og sanseforstyrrelser

Den sidste time vil der være åben debat i salen, og der er også mulighed for at stille spørgsmål undervejs.

DEBATARRANGEMENTET ER GRATIS, MEN KRÆVER TILMELDING VED BÅDE ONLINE OG FYSISK DELTAGELSE

Vi inviterer desuden til et udvidet debatarrangement med Kirsten Callesen og psykologstuderende Maja Toudal, som selv er diagnosticeret med autismespektrumforstyrrelse. Dato meldes ud senere.

Program

18.30- 19.30
Oplæg ved Kirsten Callesen

19.30- 20.00
Pause

20.00 - 21.00
Oplæg og debat

Se med
hjemme fra
når vi sender
live fra arrangementet

Ved forudbestilling er der fra kl. 17.00 mulighed for at købe dagens ret fra Spisehuset til 45 kr. Vi følger Sundhedsstyrelsens retningslinjer for afstand og forsamlingskrav, så der vil være et begrænset antal pladser. Tilmeld dig arrangementet senest 16. maj ved at skrive en mail til: csbb-akademiet@sof.kk.dk med dit navn, antal personer, evt. bestilling af mad og om du ønsker at deltage fysisk eller online. Deltager du online får du tilsendt en kode. I pausen er der gratis te og kaffe. Kage kan købes for 10 kr.

Samfundets måder at forstå handicapbegrebet på har betydning for mennesker med udviklingshandicaps sociale liv, selvopfattelse og egen handicapforståelse

Af *Emilie Skyum-Jensen*, socialrådgiver og bestyrelsesmedlem i *Lev København*
Artiklen er baseret på mit bachelorprojekt

Indledning

15% med et psykisk handicap oplever, at fordomme begrænser deres sociale liv. Hver anden med handicap føler sig dårligt behandlet pga. deres handicap. 36% uden handicap vil ikke gå på café, hvis der sidder én med f.eks. "udviklingshandicap" i

nærheden. 81% uden handicap mener, at det er mere socialt acceptabelt at have et fysisk handicap fremfor et psykisk handicap, da "usynlige" handicaps opleves som uforudsigelige og kan udløse frygt (Det Centrale Handicapråd, 2016).

Ovenstående resultater er fra en samling af holdningsundersøgelser, og denne er ikke unik. Der findes mange undersøgelser, der indikerer, at mennesker med handicap oplever fordomme og diskrimination udelukkende på baggrund af deres handicap. En undersøgelse fra SFI 2013 viser f.eks., at 32% med et psykisk handicap har oplevet at

Fortsættes side 13

være udsat for diskrimination. Dette er på trods af, at FN's Handicapkonvention siden 2006 har haft fokus på ligebehandling.

Ovenstående statistikker indikerer, at der fortsat ses kollektive konstruerede definitions- og tolkningsprocesser i samfundet ift. mennesker med handicap. Disse processer kan også forstås som bestemte forståelser af og diskurser om mennesker med handicap, herved forskellige måder at forstå – og omtale mennesker med handicap på. Men hvilke diskurser findes der egentlig om handicap? Og hvilken betydning har disse for mennesker med handicap? Dette er netop noget af det, jeg undersøgte i forbindelse med mit bachelorprojekt i 2020.

Som Majbrit Berlau tidligere formand for Dansk Socialrådgiverforening skriver i en leder til fagbladet Socialrådgiveren i 2018; gør ord en forskel. Derfor skal man som socialrådgiver være opmærksom på, hvordan de "mærkater", herunder de diskurser man italesætter og konstruerer om andre, har betydning for både menneskers selvopfattelse og andre menneskers opfattelse af dem.

Jeg vil mene, at man endda skal være ekstra opmærksom, da vi ofte arbejder med i forvejen stigmatiserede grupper. Derfor er et fokus på, hvordan man som socialrådgiver bruger sproget, og hvilke (for)forståelser man har om udsatte grupper, relevant, så vi undgår at bruge sproget og vores forforståelser på en måde, som generaliserer og stigmatiserer yderligere.

Artiklen er herved relevant, da jeg i mit bachelorprojekt finder, at den måde mennesker uden handicap, herunder socialrådgivere på det kommunale voksenhan-

dicapområde, forstår/italesætter handicapbegrebet på, ofte er en anden og mere negativ, offerladet og individualiseret diskurs, end den forståelse mennesker med udviklingshandicap har af sig selv og deres handicap. Jeg vil derfor mene, at de handicapdiskurser, der er i omgivelserne, herunder blandt socialrådgivere, ubevidst kan være årsagen til, at mennesker med udviklingshandicap får en negativ oplevelse af mødet med kommunen (og omgivelserne generelt).

Dette underbygges også af den netop udgivne Gap-analyse omhandlende "*Inddragelse og tillid i mødet mellem kommunerne og borgere med handicap*" udgivet af Vive for Det Centrale Handicapråd (2021). Denne viser ligesom sidste Gap-analyse i 2015, at der er store udfordringer i samarbejdet og tilliden mellem mennesker med handicap og kommunerne.

Overordnet set finder Vive signifikante forskelle mellem mennesker med handicap og de kommunalt ansattes oplevelse af sagsbehandlingen, hvoraf mennesker med handicap har et mere negativt syn på sagsbehandlingen. Dette har fået Det Centrale Handicapråd til at komme med 8 anbefalinger til bedre tillid på handicapområdet. Her er især princip nr. 2 relevant for socialrådgivere: "*Det Centrale Handicapråd anbefaler, at regeringen styrker fokus på handicapområdet på socialrådgiver- og socialformidleruddannelserne (...)*" (Det Centrale Handicapråd, 2021).

Generelt påpeger flere aktører på handicapområdet, at der ses udfordringer i samarbejdet mellem mennesker med handicap og

Fortsættes side 15

kommunerne. Dette har ført til et opbrud på handicapområdet og medført, at vi er i en situation "(...) hvor vi aldrig har snakket så meget om levevilkårene for mennesker med handicap", som handicapforsker Emil Falster skriver i et indlæg hos Altinget (2021). Dette ses f.eks. med "#enmillionstemmers" borgerforslag der sætter området på den politiske dagsorden, og foreslår at flytte det fra kommunerne til regionerne. Herudover har socialministeriet i 2020 også iværksat en større evaluering af det specialiserede socialområde.

Ovenstående vakte min nysgerrighed i forhold til en undersøgelse af problemfeltet, for hvordan kan det være, at mødet opleves forskelligt af socialrådgivere og mennesker med handicap? Og kan dette hænge sammen med, at der findes forskellige diskurser ift. mennesker med handicap, som også er til stede på det kommunale område/blandt socialrådgivere, og som får betydning for samarbejdet?

Ovenstående undersøgelser, praksiserfaringer og en interesse for handicapbegrebet og dets betydning, vakte min nysgerrighed ift. en undersøgelse af problemfeltet. Herved havde jeg med mit bachelorprojekt et ønske om, at man ved en større opmærksomhed på og evt. ændring af de eksisterende diskurser kan mindske diskrimination af og fordomme om mennesker med handicap for derved at opnå en større grad af ligebehandling og inklusion.

Det gør undersøgelsen yderligere relevant, at jeg i min litteratursøgning ikke fandt andet dansk forskning, der undersøger hvordan sociale faktorer har indvirkning på ens selvopfattelse, handicapforståelse og sociale interaktion som voksen med et udviklingshandicap.

Det samme gør sig gældende, når dette knyttes til kollektive og individuelle handicapdefinitioner og diskurser. Det blev i

Fortsættes side 17

min søgning konstateret, at der er skrevet en del mere om diagnosers stigmatisering, sociale konstruktion og betydning for selvforståelsen, end der er om handicappets.

Hvad blev undersøgt og hvordan?

Jeg undersøgte følgende: *Hvordan italesætter voksne med et udviklingshandicap diskurser om handicap, hvilke sociale konsekvenser har disse italesættelser, og hvordan håndteres de?*

Projektet tog derved afsæt i voksne mennesker med et udviklingshandicap. Jeg ønskede at undersøge, hvordan disse påvirkes af forskellige forståelser og definitioner af handicap, hvilket i projektet blev defineret som handicapdiskurser.

Handicapdiskurs skal forenklet set forstås lig handicapdefinition, handicapbegreb og handicapforståelse, og derved som: en bestemt forståelse af og måde at tale om det at have et handicap på.

Det, der blev undersøgt, var, hvordan mennesker med udviklingshandicap italesætter det at have et handicap, og hvordan de oplever, at omgivelserne italesætter dette. Herefter blev det undersøgt, hvilke sociale konsekvenser italesættelsen af forskellige handicapdiskurser har for mennesker med udviklingshandicap, og hvordan disse håndteres. Sociale konsekvenser dækker her over mennesker med udviklingshandicaps selvopfattelse, handicapforståelse, sociale identitet samt oplevelser med- og håndtering af stigmatisering.

Dette blev undersøgt kvalitativt. Projektets primære empiri er herved tre individuelle interviews med voksne med et udviklingshandicap.

Hvad viste undersøgelsen?

I første del af projektet undersøgte jeg: hvordan mennesker med udviklingshandicap italesætter forskellige diskurser om handicap. Her fandt jeg, at mennesker med udviklingshandicap italesætter og definerer "det at have et handicap" relativt og flerdimensionelt. Med dette menes der, at de italesætter handicap som værende "mange forskellige ting". Overordnet set italesætter de handicap som 7 diskurser præsenteret nedenfor. De tre interviewpersoner med udviklingshandicap italesætter mere eller mindre alle 7 diskurser med forskelle i, hvilke der lægges mest vægt på.

Handicap er:

1. at kæmpe imod systemet/kommunen og have en klientrolle
2. at skulle overbevise andre/omgivelserne om: hvad man kan og ikke kan samt en manglende selvbestemmelsesret
3. noget man ikke kan og begrænsninger, som medfører behov for compensation, så man kan leve et "normalt" liv
4. at andre behandler én anderledes
5. at være anderledes og at skulle igennem en proces, hvor man skal acceptere dette
6. noget omgivelserne mangler viden om og opfatter negativt, hvilket begrænser og påvirker én
7. at være adskilt fra "de normale" og ønsket om selv at være "normal"

Fortsættes side 19

Jeg fandt, at denne flerdimensionelle og relative forståelse kan relateres til, at mennesker med udviklingshandicap strategisk italesætter forskellige diskurser alt efter, hvem de har interaktion med. Dette da de oplever, at omgivelserne italesætter en anden og mere negativ diskurs, som de tilpasser sig. Jeg fandt ydermere, at mennesker med udviklingshandicap generelt oplever at skulle bevise sig selv, at kæmpe imod omgivelserne, og at andre mangler viden om deres udfordringer, hvilket de mener medfører fordomme, og at andre opfatter handicap negativt. Denne oplevelse af omgivelsernes manglende viden og negative handicapforståelse kan også forstås som stigmatisering.

Dette er især en problematik, der italesættes ift. mennesker med udviklingshandicaps møde med kommunen. De italesætter alle diskurserne strategisk overfor kommunen, f.eks. fremstiller de sig dårligere, end hvad de er, hvilket skyldes frygten for at hjælpen bliver taget fra dem. Således ses det, at de ift. kommunen lægger vægt på dét, de ikke kan (udfordringer), da de oplever, at dette er et vilkår for at få hjælp.

Derved medfører manglende viden, at de oplever at kæmpe imod et system, der ikke accepterer deres udfordringer; dette da kommunen mangler kendskab hertil. De oplever herudover, at kommunen har fokus på, "at man skal klare alting selv" (en rehabiliteringstankegang) og derved en såkaldt medicinsk handicapdefinition, mens de selv har en relativ forståelse.

Disse forskellige diskurser og forståelser opleves som modstridende, hvorfor der opstår diskursive kampe, ift. hvem der har retten til at definere handicapbegrebet.

Dette medfører i sidste ende, at mennesker med udviklingshandicap tilpasser sig omgivelsernes mere negative handicapforståelse. Flere af de diskurser mennesker med udviklingshandicap italesætter, bliver derved et billede på omgivelsernes individuelle og medicinske forståelser. Med en medicinsk forståelse menes der, at de oplever, at omgivelserne og især kommunen opfatter handicap som noget, der ikke fungerer, og en defekt hos det enkelte individ, f.eks. en manglende eller nedsat funktion pga. sygdom, som medfører, at man har vanskeligheder ved at klare hverdagen.

Disse fund kan herudover relateres til statistikkerne fremhævet i indledningen, som finder, at mennesker med handicap oplever mødet med kommunen som utilfredsstillende.

Fortsættes side 21

lende, og at de generelt oplever fordomme og stigmatisering. Men hvad får dette så af sociale konsekvenser for mennesker med udviklingshandicap?

I anden del af projektet undersøgte jeg: hvilke sociale konsekvenser mennesker med udviklingshandicap oplever på baggrund af de forskellige handicapdiskurser, samt hvordan disse håndteres. Her fandt jeg, at bestemte måder at tale om og forstå det at have et handicap på er med til at forme mennesker med udviklingshandicaps identitet, hvilket får forskellige sociale konsekvenser.

Årsagen kan igen relateres til, at mennesker med udviklingshandicap oplever forskellige diskurser hos dem og i omgivelserne, hvorfor der opstår diskursive kampe. Dette italesætter de selv som en kamp, samt at omgivelserne mangler viden, og derfor har en mere negativ handicapforståelse, hvilket også kan forstås som stigmatisering. Hvordan disse oplevelser former mennesker med udviklingshandicap, afhænger af, hvordan de håndterer denne stigmatisering.

Således ses det, at hvis de har været igennem en proces af selverkendelse herved accepteret deres handicap og dets udfordringer, fremfor at internalisere/påtage sig omgivelsernes diskurser, så undgår de, at handicapdiskurserne former deres identitet og egen handicapforståelse negativt. Men uanset om de har været igennem denne selverkendelsesproces, så vil de være præget af omgivelsernes stigmatiserende diskurser, som opleves anderledes end deres relative forståelse.

Omgivelsernes italesættelse af de mere negative handicapdiskurser får f.eks. so-

cialer konsekvenser, ved at mennesker med udviklingshandicap finder sammen med andre med handicap, og derved trækker sig fra kontakten med mennesker uden handicap, dette for at undgå stigmatisering. Dette kan indebære en øget afvigelse og udskydelse fra samfundet og medfører, at mennesker med udviklingshandicap marginaliseres. Dette ses dog ikke i de tilfælde, hvor man formår at identificere sig med mennesker uden handicap. De, der formår at identificere sig med mennesker uden handicap, vil i stedet forsøge at nedtone og skjule handicappet og identificere sig væk fra det og mod mennesker uden handicap.

De mennesker med udviklingshandicap, der ikke kan identificere sig med "normalen" (ofte de med et mere synligt handicap), vil føle sig som adskilt fra mennesker uden handicap, hvilket enten påvirker deres selvværd negativt eller ender i modreaktion ved, at man identificerer sig væk fra "normalen" og hylder sin anderledeshed. Det ses herved, at mennesker med udviklingshandicap enten trækker sig fra andre med handicap og forsøger at skjule og nedtone deres handicap, eller finder sammen med andre med handicap og begynder at "hylde" deres handicap, dette som modreaktion på omgivelserne stigmatisering.

Således medfører de herskende ofte negative handicapdiskurser i omgivelserne, at mennesker med udviklingshandicap oplever stigmatisering, hvilket får forskellige sociale konsekvenser for mennesker med udviklingshandicaps selvopfattelse, egen handicapforståelse og sociale interaktion. Hvilke konsekvenser afhænger af, hvilke håndteringsstrategier de anvender over-

Fortsættes side 23

for omgivelsernes stigmatisering, hvorvidt de selv har erkendt deres handicap, samt hvorvidt de formår at identificere sig med mennesker uden handicap. Overordnet set ses der altså en social handicapforståelse, hvor omgivelserne påvirker og former handicapbegrebet.

Hvordan kan problemstillingen løses?

Projektet finder, at der især er to relevante forhold ift. en løsning af problemstillingen: At mennesker med udviklingshandicap har selverkendelse, og at omgivelserne har viden om dét at have et handicap. Problemstillingen skal her forstås som omgivelsernes måder at tale om/forstå handicapbegrebet på, som vedligeholder et syn på mennesker med handicap som afvigende. Projektet finder, at den generative mekanisme/årsagen til denne problemstilling er, at omgivelserne på baggrund af manglende viden om handicap er usikre og har fordomme.

Projektet peger på, at de sociale omgivelser former mennesker med udviklingshandicap, og da omgivelsernes opfattelser opleves stigmatiserende, påvirkes mennesker med udviklingshandicaps selvopfattelse, handicapforståelse og interaktion med andre på forskellige (ofte negative) måder, hvilket især afhænger af graden af selverkendelse. En evt. løsning vil altså skulle ændre de måder, omgivelserne taler om og forstår handicap på, ved at skabe øget viden om handicap. Samtidig ville en evt. løsning også skulle fokusere på mennesker med udviklingshandicaps selverkendelse og accept af eget handicap.

Dette kunne eksempelvis være en indsats inspireret af tanker om frigørelse og empowerment, med et fokus på at arbejde

med kritisk refleksion ved, at mennesker med handicap forbinder deres livssituation med en samfundsmæssig sammenhæng, og lærer at sætte ord på disse sammenhænge for at afdække diskrimination. Derved et fokus på bevidstgørelse, hvilket vil have en virkning på mennesker med handicaps selvopfattelse, da de herved ikke internaliserer/påtager sig omgivelsernes negative handicapforståelser i samme grad.

Herudover kunne en anden del af indsatsen være et samarbejde mellem mennesker med handicap og kommunerne, da det er urealistisk at ændre hele samfundet på én gang. Herved kunne man starte med at fokusere på de kommunalt ansatte, da projektet finder, at omgivelsernes manglende viden, negative handicapforståelse og følelsen af at skulle kæmpe (stigmatisering) især fremhæves ift. kommunen.

Herudover finder Gap-analysen 2015 som nævnt i indledningen, at mødet med kommunen opleves utilfredsstillende for mennesker med handicap. Denne del af indsatsen ville skulle fokusere på at øge viden om handicap og på at ændre negative diskurser. Dette kunne f.eks. være ved, at mennesker med handicap tager ud til kommunale afdelinger, der arbejder med målgruppen for at opkvalificere deres viden om handicapbegrebet. Denne opkvalificering kunne f.eks. ske ved, at målgruppen "underviser" de kommunale ansatte i, hvordan de selv forstår, definerer og oplever dét at have et handicap. Dette vil ideelt set kunne mindske fordomme og forbedre samarbejdet. For et konkret forslag til en social indsats (løsning) henvises til mit fulde bachelorprojekt.

Historien om UiU der nu bliver 40 år

Den grimme ælling der blev en smuk svane

Vi har i mere end 40 år lavet ungdomsuddannelser for unge med udviklingshandicap som samtidig tilbydes unge med særlige behov. UiU er et uddannelsescenter, som vi er meget stolte af og glade for igennem rigtig mange år at kunne tilbyde de unge mennesker et særligt tilrettelagt 3-årligt forløb.

Det hele startede på Strandparkskolen, der for 60 år siden lå på Amager Strandvej i en gammel Fabriksbygning. Her havde man en overbygning på børneskolen, hvor elever 15-17 år gamle kunne gå i en såkaldt ungdomsafd. i ca. 2-3 år.

I 1980 flyttede Strandparkskolen til nye lokaler på Pumpehusvej i Sydhavnen, men den, mente kommunen, kun skulle være en Børneskole, så stod vi tilbage med 8-10 unge mennesker uden uddannelsesstilbu. Dengang var der ikke noget, der hed STU, men en mængde tilbud præget af opbevaring. Så tog skolens leder Lasse Rydberg, formanden for Evnesvages Vel Kurt Robdrup og formanden for skolesamrådet Mogens Rasmussen en beslutning, at nu var tiden moden til, der skulle

oprettes en ungdomsskole, for det var der i høj grad brug for, så de unge mennesker kunne forberede sig til deres fremtidige tilværelse i voksenlivet.

Det holdt hårdt, men til alt held var der en forælder Fr.Eva Rubjerg som var aktiv i fagbevægelsen og skulle til et møde med vores daværende statsminister, Anker Jørgensen, hun forelagde så deres beslutning om at oprette en ungdomsskole. Statsminister Anker Jørgensen lyttede og indkaldte så til et møde i Statsministeriet d. 28 august 1981, og d. 7 september 1981 modtog de følgende svar fra Statsministeren.

Han skrev: Hermed vender jeg som lovet tilbage efter vores samtale på mit kontor om fortsat undervisning af jeres unge. Jeg selv finder sådan et tilbud rimeligt, undervisningsministeriet har for mig bekræftet, at Københavns Kommune vil stille lokaler til rådighed.

Så rykkede lærer og elever ind i UiU på adressen Horsebakken i Utterslev, der dengang bestod af en række gamle gule træbaraker fra krigens tid, som var blevet brugt til flygtninge og den første Utterslev Skole. Men der var glimrende faciliteter med køkken, gymnastiksal og klasselokaler.

I 1986 blev Tom Ahlberg, Socialistisk Folkeparti, skole og kulturborgmester. Han gav grønt lys for, at det ikke længere kunne betale sig at reparere på de gamle bygninger,

og derfor var det OK at bygge en ny og mere moderne skole, så i et samarbejde med borgmesteren, skolens forstander Jan Braskhøj og

Sven Mildner fra Borgerrepræsentationen. I 2002 stod de nye bygninger færdige, og i dag er UiU et mere up to date uddannelsescenter ved Utterslev Mose, der har en tilrettelagt uddannelse for unge med særlige behov, i daglig tale kaldet STU.

I dag hedder skolens forstander fr. Helle Munk.

Jeg har skrevet denne historie om UiU ved det, at jeg har fulgt med på sidelinien i hele processen. Det endte med, at jeg sad i skolebestyrelsen i 36 år.

Hilsen Egon

Medlemskontingent: sæt venligst X

☐ Årligt med blad	300 kr.	☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	425 kr.	☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	175 kr.	☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.	☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.
☐ Årligt for forening med blad	800 kr.		
☐ Årligt abonnement	300 kr.	Betal først, når girokortet modtages.	

Firmamedlemskaber

- Alm. med blad 800 kr.
 Guldm medlem med blad (pr. år) 5.000 kr.
Et Guldm medlem får ret til at bruge Levs logo samt at blive nævnt på Levs hjemmeside.

Undertegnede ønsker at blive medlem af **Lev København** _____

*) Angiv her hvilket år du forventer at afslutte dit studie:

SKRIV VENLIGST MED BLOKBOGSTAVER:

Navn: _____

Evt. samlevers navn (parmedlemskab): _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ By: _____

Telefon: _____ E-mail: _____

Lev er interesseorganisationen, der siden 1952 har arbejdet for at forbedre vilkårene for mennesker med udviklingshæmning.

Lev · Blekinge Boulevard 2 · 2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696 · Fax 3635 9697 · E-mail: lev@lev.dk · www.lev.dk

Du kan også tilmelde dig på www.lev.dk

HUSK
PORTO

Lev
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup